Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

quoq; peperit filiu. & uocaui nom eius ammon. id ē
filius ppli mei. ipse ē pat ammonitarū usq; ho
·20· die. Profectus inde abraha intra australe. habita
uit inter cades & sur. & peregrinatus ē in gerariis.
dixq; de sarra uxore sua. soror mea ē. Misit
g abimelech rex gerare. & tulit eā. Venit aut ds
ad abimelech p somniu nocte. & ait illi. En mori
eris ppt mulierē quā tulisti. habē enī uiru
abimelech uero non tetigerat eā. Et ait. Dne. nu
gentē ignorantē & iusta interficies. Nonne ipse
dixit mi soror mea ē. & ipsa ait. fr mis ē. In sim
plicitate cordis mei & mun dicia manuū mea
rum feci hoc. Dixq; ad eum dns. Et ego scio qd
simplici corde feceris. ideo custodiui te ne pec
cares in me. & n dimisi ut tangeres eā. Nunc
igit redde uxorē uiro suo quia ppheta ē. & o
rabit pte & uiues. sin aut nolueris reddere.
scito qd morte morieris tu & oia que tua s.
Statimq; de nocte esurgens abimelech uocauit
oms seruos suos. & locutus ē uniusa uerba hec
f. 27v. in auribus eorum timuerūq; oms uiri ualde. Vocaui
aut abimelech & ia abraha. & dixit ei. Quid fecisti nob.
qd peccauimus in te. quia induxisti sup me & sup
regnū meū peccatū grande. que n debuisti face
re fecisti nobis. Rursuq; expostulans ait. Quid
uidisti ut hoc faceres. Respondit abraha. Cogitaui
mecū dicens. forsitan n ē timor di in loco isto.